

af, at den Sag er behandlet noget for skitse-mæssigt. Thi saa ligetil, som det laa i det ærede Medlem Hr. Staunings Eksempel, ligger det desværre ikke i det praktiske Liv. Hvis det virkelig var Tilfældet, vilde Importen meget hurtigt tage af og Produktionen meget hurtigt tage til, og saa er man jo ude i at regne med ubekendte Faktorer, og det kan man ikke gøre; hvis Tilskuddet skal kalkuleres ind i Produktionsprisen, maa der en ganske anden Basis til, og denne Basis har vi forgæves søgt Oplysninger om.

Men om dette System, dette mærkelige System, der hverken er Told eller Tilskud, men en Kombination af begge Dele, en Importafgift, der forvandler sig til et Tilskud, en Afgift af Importen, der gives til Produktionen, har vi altsaa sagt i Udvalget, at vi vilde lade saglige Motiver være afgørende for vort Syn, idet vi foreløbig har holdt os borte fra Kontrolbestemmelserne o. s. v. Her er altsaa Kardinalpunktet: kan dette mystiske Begreb, som foreløbig er Resultatet af, at Socialdemokratiet ikke fuldt ud tør sige de Bogstaver, der danner Ordet Told, kan dette mystiske Begreb i det hele taget gennemføres i Praxis. Thi ellers er det jo kun Blændværk; og dér har vi altsaa aabent tilbudt, at vi uden at være forud indtaget imod eller for vilde lade den praktiske Gennemførelighed være det afgørende for os.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Stauning her i Dag — og hans Presse har sagt det længe —, at hans Tanke fik en gunstig Modtagelse i Industrien, og det ærede Medlem har citeret Udtalelser her i Dag eller, rettere sagt, henvist til de Udtalelser, der er citeret i Socialdemokratiets Betænkning. Vi har ogsaa læst disse Udtalelser, men det forekommer mig ikke, at det ærede Medlem Hr. Stauning har haft saa stor og saa ubetinget Tillid til dem, thi i Udvalget har han jo selv foreslaaet, at man med Hensyn til den tekniske Gennemførelighed af § 8, altsaa Muligheden for Importafgiftens Kombination med Tilskud, skulde spørge Industrierne og lade deres Svar være det afgørende. Vi gik med til at stille dette Spørgsmaal. Det blev rettet til Industri-raadet, men, som sagt, Svaret var, at et saadant System var umuligt at gennemføre i Praxis. Dermed maatte vor Stilling være givet, dermed maatte efter vor Mening Systemet være bortfaldet.

Jeg fremhæver dette for at slaa fast, at det ærede Medlem Hr. Stauning ikke selv har haft saa absolut Tillid til de Udtalelser, der fremkom i Aviserne straks efter Forslagets Fremkomst. Naar han selv gaar med til at forelægge Sagen til afgørende Uda-

telse for Industrien, og naar man faar det Svar derfra, at Systemet ikke kan gennemføres i Praxis, og man saa skyder dette Svar til Side, forekommer det mig, at man handler i allerhøjeste Grad inkonsekvent. Men maaske det ærede Medlem Hr. Staunings mundtlige Fremstillingsevne er særlig stor, siden de Industriefolk, som det menes, det ærede Medlem har talt med, har forstaaet ham, den Gang han talte med dem. I alt Fald har hans Forslag set paa Tryk ikke kunnet forstaaes, og efter at Industrierne har haft Lejlighed til nøje og sagligt at gennemtænke dette udviklede Forslag, er altsaa den Udtalelse kommet frem, der efter vor Mening tager Grunden bort under hele dette Eksperiment.

Jeg skal villigt indrømme, at de Udtalelser, der straks kom frem i Pressen, var stærkt rosenrødt farvede, men jeg skal ogsaa fremhæve — og det indrømmer det ærede Medlem Hr. Stauning selv —, at hans Forslag i høj Grad kunde misforstaaes. Naar man sent om Aftenen ringes op af en Journalist, der fortæller en, at Socialdemokratiet er gaaet over til Told under Former, der sikkert er acceptable for Industrien, vil selvfølgelig disse forpinte Industrimænd juble af Glæde, og uvilkaarlig bliver deres Udtalelser farvet af denne Glæde, men det kan ikke blive andet end foreløbige Udtalelser, og jeg er i øvrigt efter Samtaler med de paagældende bemyndiget til at erklære, at de Udtalelser, der tillægges dem, navnlig i „Social-Demokraten“, mildest talt har været meget stærkt farvede. Det afgørende er og bliver dog, om man ved en nærmere, saglig Gennemtænkning af dette nye Problem kan fastholde Tilslutningen, og det har altsaa ikke været Tilfældet.

At Tanken har kunnet misforstaaes, indrømmes jo selv af Socialdemokraterne, idet der netop i det oprindelige Forslags § 8, Stk. 3, nu er foretaget en Ændring, som tydeliggør Meningen. Tidligere stod der „Produktionens Billiggørelse“, nu staar der „Billiggørelse af Varerne“, hvilket tyder paa — og det synes jeg er meget afgørende —, at Socialdemokratiet, altsaa Forslagsstillerne selv, har været klare over, at deres Tanke har været meget uklar fra Begyndelsen af.

Men det afgørende er og bliver, om den saglige, den nøje, den ansvarlige, den skriftlige Stillingtagen til Forslaget kan berettiggø Socialdemokraterne til vedblivende at opretholde deres nye System, og det kan den ikke. Det staar ganske klart og tydeligt med Motiver og Grunde, som det ærede Medlem ikke har kunnet gendrive, at læse i